

عنوان مقاله:

بازشناسی مفهوم شادی آفرینی در فضاهای تفریحی

محل انتشار:

سومین همایش ملی شهرسازی و معماری در گذر زمان (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

مهسا اژدرزاده اسکویی - کارشناسی ارشد معماری علوم و تحقیقات اردستان

مهدی زندیه - دانشیار معماری منظر عضو هیات علمی دانشگاه بین المللی امام خمینی ره

خلاصه مقاله:

نیاز انسان به شادی انکار ناپذیر است. انسان میتواند نیازهای مادی خود را به طور غیر مستقیم و با واسطه از طبیعت برآورده سازد. اما نیاز روحی انسان به شادی تنها با حضور او در فضایی که بستر شادی را فراهم میسازد برطرف خواهد شد. امروزه بسیاری از افراد برای گذران اوقات فراغت خود به مسافرت و یا فضا ای تفریحی خارج از شهرها روی میآورند. چه بسا در زمانهایی که این امکان برای گذران در خارج از شهر نباشد نیاز فضاهای تفریحی در ابر شهر تهران مورد توجه قرار می گیرد. از سوی دیگر پیشروی در افسردگی در ابرشهرها به دلیل فقدان شادی مبرم بودن این گونه فضاها را بیش از پیش به منحصه ظهور میگذارد. پژوهشها نشان میدهد که سرور یکی از سه جز اصلی شادکامی و دوجز دیگر آن عبارتند از رضایت زندگی و فقدان عاطفه منفی است. سرور جنبه هیجانی شادامانی است. بنابراین معماری به سادگی میتواند با بهره گرفت از عوامل شادمانی در دل خود، جز اصلی آن که سرور است را در کالبد ها و فضاهای باز جمعی پاسخ دهد. بنابراین در این پژوهش با توجه به تحقیقات روانشناختی صورت گرفته سعی شده تا با تلفیق معماری و محیط های دست سازی که وام دار طبیعت هستند، بستر شادی و تفریح را برای ابر شهر تهران به گونه ای پاسخگو باشد

کلمات کلیدی:

مجتمع فرهنگی- تفریح-شادی-هیجان-محیط های طبیعی-اوقات فراغت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/572188>

